

۱۴۰۹ ۵۰۰ ریال

خاده بن انسانیت

اوئی پام تور ۱۸۲۳ - ۱۸۲۵

اوئی پام تور در ۱۸۲۳ در شهر (ل) از ابانت (زودا)
متولد گردید - نریت و نشو و آمی بندی دی در خاوهاده
انجام گرفت که بیرایه نصف عادی و بندگی و وقار معروف
بوده - هنگام طفولت پام تور مدرسه همان را پیوشه و از
آن بس دوره مدرسه (اربوا) را بیز طی نموده . هنگام
و نصیل و گذف بجهولات بطوری باستور را مشغول بدادت
که جز انعام نگاب مدرسه و نصفه الاق و حج کار خاده
نمیپرداخت . در سن ۱۸ سالگی در مدرسه هنوز طه (بستانور)
دست نیایم و نهادت را با محض خود قابل تبل کرد و ای در
عین حال رشته نصبلات خودش را از دست نمیبرد . پام تور
از مقام خود خوبی راضی بود زیرا از پک طرف هار مخارج
اقوام و اعنه آنها را بخش خود نمیبده و از طرفی م
صرف جوئی های ماهی و زمالی خود را برای نریت خواهد
هایش صرف میکرده دو لاصبه پام تور هر شه یک رشادت و

جبانت صرفاً ری حوانده بیشه و غنیمه اش این اوه گه اوین
 نکابف انسانی الا اردن خشت نای نرقی است همان وقته که
 پاسخور از امتحانات مدرسه قارغ گردید آنچه تبعات و کارش های
 حامی میادرت ورزیده . رفقا بش از روی نسخه و استهزاده
 هوارانون (لاورانوار) خطاب میگردند ولی پاسخور یا ملایمت
 و خوش روئی مخصوص بخود از راهی که پیروفت داشت بر
 ایندشت . هر وقت نیسم یک شجره عالمی پیش مود روز ها
 و ماه ها طول میگشید تا او را تا آخرین نقطه از نهجه نماید
 و چنانچه لام میگردید دوباره با همان صبر و هفقات اولیه شجره بش
 میگرد و آن قدر پشت ولای آنرا تقریباً پیش مود تاکه تیجه
 بقین و غیر قابل نظر باشد ایندشت هیاووه پاسخور از خود اعتماد
 نداشت یا بن منابت دانماً خود را محاکمه و تقضیش پیش مود
 نهبن و با کلام عالی او را همه کس حق دشمنان وی شناخته
 بودند . کشفیات مهم پاسخور در یادی اهر روی تخمیر آب
 چو اوه اهد روی شراب و سکه و همنکه حیوانات صدای
 حوا هنام مهگروب یعنی شناسانند بل هر نیک در صده هر آمد که
 دل این حیوان را نیز در آثار مخفیانه طبیعت یافت آوردند

۱۸۶۰ دویافت که همه زیادی از مکرورها در هوا برآمده اوده سبب هنری امراض میشوند اما جطور ابن سینه را نابت آند بنظر قدری بنگل همراهید و اتفاقاً آمر عالماء آنقدر در ابن خاید هاوی بحاف بوده لاحرها باستورو فکر کردیه جایی ذیشه و اهوازی که از امکنه اختفه هنلا از اطاق و کوشیه و گوه بدهست آمده هاست بوسازد و آنوقت در ابن هوا هنری بحقیق بسیاره بیکر و مسکب و تجارت شبیهوانی مشغوله مطالعات گردید - در پابان ابن هلا-خات همایم داشت که هنری شهرها بش از یهلا-قات دارای بیکر و بسیاره و همچو ده که بست امکنه هر قفع صعود آنهم از همه بیکرها کاسته بشود قبل از امکنه هر ایام فیوق بوسیده از او خواسته بودند در اطراف آنکه که گردیدی ایرشم را طبعه کرد و این است مطالعات کند پاستورها اسلیه بیکر-مکب خود عات نادوند را آنف دوای آن را تعین و اجمع آندری از ساکنین سوادل رذرا از فقر و ور شگستی بجهت داد . درین این گپروردار و بایی عظیمی در هارسه به اروز و دامنه وست خود را تا پاربس امتداد داده بود پاستور هلت آنرا هنل هم امراض ساریه بیکر از

میکروب میدالست و برای دفع ابن الیه عمومی در مریضخانه شروع یافته باز این موده حوشبختانه و با اینقدر طول اکشید و قبلاً از انکه آنچه فاطمی ارای مداوای ونی آنچه شود تمام شده بود. در سال ۱۸۷۲ پارسیور خود را برای معالجه مرض واقع صفات او همچه این زئها و ماتمه لئی که در این خاکرواده ها جای خالی بیگذار دارد ناگر میکرد - پارسیور نایت مینمود که مرض فاقیرایا که در فرم هنی مجروحین پدیدار میشوند ممکن است شود؛ طرفه رد تعاقب آن دوای ضد Charbon (۱) ووای

(۱) شاراون که فارسی ان خراج است مرضی است همیزی که در انسان و حیوانات بخصوص طایفه علف خوار زیاد پیدا میشود - حیوانی که این مرض میپنلازد بدوان لکه های سیاهی در بدنش نمودار شده بیرون میبرد هست غلت آن دو میکند - علام آن خشکی پوست - داشت خدن موسرقه و ضربان شدید قلب است . مکسی که این مرض را دارا شد از این زدن انسان شخص را مبنلا خواهد کرد با این ترتیب که قبل از اطراف ایش از آمدگی های سیاهی پیدا مده و تا وقتی که در جوف آن مایعی است در اطراف آن دیده میشود و با درد سرفی و تب همراه است

هر غان (۲) را که سالهای عده زیادی گفتار پیگرفت
پیدا نموده . . بعد امرض داء الکب (۳) برداخت و در مدت
ه سال یا سیز و حوصله مخصوص بخرد در این مرض قنال صرف
نمود یا تاقیج بک ماده شومن دوسوم ۱۰ ویروس و افزایش مقدار آن
در هر روز دوای آرا هم مرض گشته آورد ولی استعمال آنرا
ناچندی در انسان دور از دائره حزم و هاریک بینی خود پیدائست
در ۱۸۸۵ بک جوان ۴۰ ساله را بیوی هرنه داشت که سکه هار
اورا گزیده و ۴۰ جراحت در این برداشته بود مادر طفل هایک

(۴) Rouget هررض مگریستی است که در خون خرک
پیدا شده و بسیار مسری است
(۴) داء الکب مرضی است که این انسان و این
حیوانات واقعی مبتلا میشوند که اینکی آنها را کاز گرفته باشد
نه مبتلا هدوا مهزون و مضری است - از شرب ما بیان
عاجز و در اینکه دور و تاریک هر میرد و همینکه صدای
پگوشش رسید یطرف آن دویده و در خط سیر خود هرجه و
لیند از چوب و سنگ و بارچه و حباد هایک غصب کوق العاده کاز
میگیرد - در این وقت صدای خرسی شبیه است که
پخراهند آزا خفه امایند

العاج هوق العاده دفع ابن بله را از در پس گذاشت و میگرد باستور
با خاد برد یاری و اختیاط و صرف بهداوای طفیل اذنه ل
جست هم و آیک ویروس خیابی خبف اوی تزریق گرده و فردای
آن روز قدری شدید تر ہانجام ۳۰۰ پرداخت و همراه باور روز
بروزه ۴ آوت ماده تزریق ۴۵۰ یا زود نا لآخره طفیل مدار شده
و مایه ضد در پس کناف گردیده باستور تا آخرین لحظات عمر
از نیوج یوت ذی قبیش دست نگشید و آنقدر یعنود زدت داد
نا عالم طب را زنده نمود باستور نگفت ذهان داشت
و با ان واسطه پرورا نمود مقصد قلبی اش آمری دشوار بود -
پا استور دشمنی زیاد داشت و همکنش در اکادمی پاریس قدری
اوی طریقت کرد که چند دفعه بروی آنکه تواند کشفیات
خود را امانت بدند از اکادمی ایرونیش کردند . بعد از مشقات
زیاد و تحمل صائب سخت وقتی کشفیات خود را ثابت کرد
آنکه گفتند جون طبیب بسته و یکنفر شیمیست پیشی را بدینه لیان
طبیورا را اخراج کنند یکنفر طبیب نمایشی واژ آن پس یکی از اطباء
واه اوی همراه ساخته . پا استور هر وقت که مواجه باشد رج و غصه
میشده ما تند غصه که در تیجه سرک اطفا اش دست داد یا
ونجی کتاب چک ۱۸۷۰ برای وی پیش آمد ولاورا توار
واره میشده یا متعاهد میشوند میگردیده در حالیکه ابن هیارت

تشفی بخش هماره از زیاش جاری اود ! « باید کار کرد »
 پاستور شا گردانی توتوب گرده اود که هریک از اشخاص ناچی
 بشمار آمده و اظیر استاد و مراد عالیقدر شان کشباتی اموده اند
 ما به ضد خذاق ما به ضد طاهون تصفه آب ضد عفونی لباس
 و ابطاق مرضی و ترقی حفظ اصبعه عمومی مربوط بشایگردانش میباشد
 پاستور ارای الت فرانسه بک افتخار از رکی اود و نعلیماش هر
 سال ضد هزار نفس را امرایی ملت خود صرف‌جویی میکرد .
 در پادشاه این زحمات حکومت فرانسه بک اجر ملی ارای وی
 رای داد شهر ول مجسمه نام او از با داشتند پاستور در مقابل
 اطاق های باحراد ته که بافتخار وی اشاد شده اود پیادگانش
 افتاده چنین گفت کله خود را نهی و بد و امن من که در خواهک ای
 غنوهای ای مادر ای اقوام و میزبانم ۱

جمع این افتخارات متعلق بشما است زیرا شما بودید که
 دروس چستجوی بک نامی - سرافرازی وارتقاء داشتی را بمن
 تعلیم داده اید بک روز اشا گردان مدرسه هراوا گفت : « تها
 اهالت من ارای کار بست که اموالیت الجام میکرد و هنایات
 وجود وجهه پیش هیرود . » در مجتمعی که از فضلا و دشمنه ای

دنهای تشكیل یافته بود چنین ایراد نمود : « آدا یا نمحشم ! عالم و صاحب بالآخره هنادائی و جنگ فروز خواهد گردید - در خدمت اسلامیت ثابت و شجاع باشد - آینده متعاق بکسانی است که برای ترقی انسانیت ذحمات گراییها تحلیل گرده هاشمه بشک و تردید پشت پا بفرمود ، دو صلح سالم و بی غلط و غش لابوراتوارها کتابخانه ها زاندگی کنند قبل از خودتان اپرسید : « برای تعلیمات خود چه کرده‌ام » پرسید « برای مملکت خود چه خدمتی کرده‌ام » پس از تلازی که پرسش می‌کنید و سهم خود را در راه ترقی عالم اسلامیت بپردازید آنونت می‌توانید یک کوشید : « آیه تو ایستم کردم » باستور در ۱۸۹۵ این چهان فانی را بدرود گفت و نام خود را باستتوئی داد که شاگرد داش به گشف هر ضمایری مشغول می‌باشند و چهان است که بکی از وکلای دوره چهارده تلقنیه ایران آنرا طوبیه نامیده است

۱ - فخر ائمی